

nens Sagkundskab, hvilket vel ogsaa vil sige dens Sammensætning, maa jeg maaske anføre, at de Medlemmer, som det ærede Medlem nævnedes: Et Medlem af Foreningen for bedre Byggeskik og et andet Medlem, som maaske har sin Sagkundskab paa andre specielle Omraader, set ogsaa fra det Synspunkt, som det ærede Medlem her fremhævede, ikke er Vidnesbyrd om, at Kommissionen savner Sagkundskab paa Ejendomsspørgsmaalets Omraade, thi denne Kommission skal just have en alsidig Sagkundskab, og det ærede Medlem vil da ogsaa, hvis han gennemgaar Listen, kunne se, at der kan paavises Medlemmer, som efter hele deres Uddannelse og efter det Kendskab, Offentligheden har til dem, maa siges at være særdeles vel inde i det Spørgsmaal, som der her er Tale om — jeg skal ikke nævne Navne, idet det forekommer mig urigtigt at fremhæve den ene paa den andens Bekostning.

I Stedet for at beskæftige mig med tænkte Tilfælde vil jeg nævne et virkeligt Tilfælde, for at man kan se, hvad der kan foregaa i denne Tid, og hvad det er, Loven maa være til Rede til at modvirke, hvis det skønnes rigtigt af Kommunalbestyrelsen. For et Par Dage siden fik jeg fra Beboerne af følgende Huse: Paa Raadhuspladsen Numrene 67, 69 og 71, i Lavendelstræde Numrene 14, 16 og 18 og endvidere nogle Huse i Mikkalbryggersgade, altsaa 6—8 Ejendomme, en indtrængende Anmodning om at søge denne Lov fremmet, fordi visse Nedrivnings- og Opbygningsplaner udsatte dem baade personlig og med Hensyn til deres Forretningsvirksomhed for fuldkommen Bolignød. Der var i alt 53 Underskrivere paa denne Adresse, den omfattede altsaa i alt 53 Familier i dette Kvarter. Enhver, der hører disse Gader nævne, ved, hvad det er for en Plan, der er Tale om, nemlig Planen om at nedrive disse Ejendomme og i Stedet for gennemføre en stor Hoteludvidelse. Det er meget muligt, at en saadan er en særdeles forstandig og økonomisk Anvendelse af den paagældende Grund under normale Forhold, men noget andet er, hvorledes det stiller sig, naar Boligvanskelighederne er saa store, som de er i Øjeblikket, om det da kan forsvares at tvinge 53 Familier ud af deres Boliger, for at disse kan rives ned i Løbet af kortere eller længere Tid og erstattes af et mægtigt Hotel for fremmede. Det er yderst tvivlsomt, og det forekommer mig at være indlysende, at en Sag som denne burde kunne indbringes for og af-

gøres netop af Kommunalbestyrelsen, som kan skønne over, om det er muligt at tilvejebringe andre Boliger til Erstatning. Jeg vil i øvrigt for Beroligelses Skyld straks tilføje, at disse 53 Underskrivere er opsagte af den nye Køber af Ejendommen henholdsvis den 8. og 9. November, og saa vidt det har været muligt at tilvejebringe Oplysninger derom, er Opsigelsen først meddelt Lejerne den 9. November. Hvis dette er Tilfældet, vil Loven om Opsigelse i dette Tilfælde komme til at virke saaledes, at det kommunale Nævn ved at nægte Tilladelse til Opsigelsen kan hindre, at Lejerne sættes ud, og derved atter hindre, at Ejendommene nedrives. Jeg benytter Lejligheden til at nævne dette for at vise ærede Medlemmer, i hvilken Grad det var rigtigt, at Loven fremkom just paa den Tid, den er fremkommet, da der forelaa Meddelelser om, at saadanne Ting var i Gære. Det var derfor, jeg sagde, at det var nødvendigt at holde denne Sag ganske hemmeligt, saa at ingen skulde vide, hvornaar Lovforslaget blev fremsat, idet Loven fik Gyldighed fra selve Fremsættelsesdagen. Eksemplet viser baade, hvor nødvendigt det var, at Lovforslaget blev fremsat, og hvor gavnligt og nyttigt det var, at den høje Rigsdag efter nogen Overvejelse besluttede sig til at give denne Lov. Jeg takker det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) for den Medvirkning, han har ydet paa dette Omraade. Derfor vilde jeg ogsaa gerne, at det ærede Medlem ikke i dette Tilfælde skulde stille sig saaledes, at vi senere maa bebrejde os, at vi er kommet for sent med denne Lovgivning. Thi selv om dette specielle Nedbrydningsarbejde rammes af Opsigelseslovens Beskyttelse, ved jeg intet som helst om, hvorvidt det samme maatte være Tilfældet med andre Nedrivningsplaner. Er det ikke Tilfældet, hvis Opsigelserne altsaa er givne tidligere, maa en ny Lov værne Befolkningen.

Det ærede Medlem fra Nyborg opholdt sig over en Sætning i den af Kontorchef Jens Warming paa Boligkommissionens Vegne givne Indstilling, og sagde, at han ikke var i Stand til at forstaa Meningen af den Sætning, der lyder saaledes: „Forslaget begrundes ogsaa ved den national-økonomiske Betragtning, at en ny Forretning kun er rentabel for Samfundet, hvis den kan bære den af den selv foranledigede Udvidelse af Mængden af Bygninger, og saadan Udvidelse er jo for Tiden meget dyr.“ Jeg er bange for, at det ikke vil være mig muligt